

Nr 509.

Av herr **Ericson** i Boxholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 42, angående nedsättning av räntan å lån från egnahemslånefonden m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 42 föreslås, att räntan å egnahemslån som utlämnas för jordbrukslägenheter skall under hela lånetiden utgå med 4 % samt för lån som utlämnas till bostadslägenheter med 4 % de fyra första åren och därefter 4.5 %.

Oavsett att detta förslag medför en sänkning av de högsta räntesatserna innebär dock förslaget i vissa avseenden i de fall då räntan är fastställd till 4.75 % en mycket ringa verkningsbar lättnad, och i förhållande till det provisorium, som nu under något år varit gällande, medför det en ej så obetydlig höjning.

Då riksdagen tidigare med hänsyn till krisens tryckande verkningar vidtagit åtgärder för lättnader och hjälp genom fastställandet av en provisorisk lägre räntesats å egnahemslån, torde man fråga sig om tiden nu är inne att företaga en definitiv räntereglering. Ty även om man i stort kan skönja någon ljusning, torde det tryckta läget bland dessa små jordbrukare som inneha egnahemslån vara så gott som oförminskat. Samma torde läget vara även bland bostadsinnehavarna, vilka icke ännu kunnat få jämn och stadigvarande arbetsinkomst. Riksdagen är ju i år också inriktad på att fortsätta med hjälpåtgärder i olika former, och att då undandraga egnahemslånetagarna det välbehöfliga stöd, som de genom den provisoriska räntesänkningen erhållit, kommer att medföra stor besvikelse bland landets många tusenden egnahemslånetagare.

Då emellertid efter vad som framhållits det ur flera synpunkter anses fördelaktigt att nu fastställa en definitiv räntereglering, vore det synnerligen önskvärt, dels att räntesatsen fastställdes något lägre än gällande diskonto i den allmänna lånemarknaden — detta med hänsyn till egnahemsrörelsens sociala karaktär — dels ock att räntan å alla lån som utlämnas ur egnahemslånefonden bli lika.

Vid riksdagarna åren 1931 och 1932 ha uttalanden gjorts i riktning för en räntesänkning å alla lån som voro gällande före år 1920. Flertalet av landets egnahemsnämnder, vilka mer än andra torde ha praktisk kännedom om låntagarnas ekonomiska förutsättningar att fullgöra sina förpliktelser, har ju ganska bestämt uttalat sig för en enhetlig räntesats å alla egnahemslån, oavsett om de utlämnas till jordbruks- eller bostadslägenhet.

Med stöd av ovanstående få vi sålunda hemställa,

att riksdagen beslutar företaga sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 42, att räntan å egnahemslån, som ut-

lämnas för jordbruks- och bostadslägenheter, skall under hela lånetiden utgå med 3.6 %.

Stockholm den 26 januari 1934.

<i>F. O. Ericson,</i> Boxholm.	<i>A. S. Fält.</i>	<i>Karl Falk.</i>
<i>A. Hermansson.</i>	<i>Axel Landgren.</i>	<i>J. V. Mårtensson.</i>
<i>J. A. Persson,</i> Tidaholm.	<i>Gustaf Karlsson.</i>	<i>Anton Eklund.</i>
<i>J. H. Blomquist.</i>	<i>Alfr. Werner</i> i Hultsfred.	<i>A. E. Elmroth.</i>
